

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Ingen høyhed, ingen Ære

Citation: Kingo, Thomas: "Ingen høyhed, ingen Ære", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 337.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid96812.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Om St: Peders Fald. Under forige Melodie.

1.

Ingen Høyhed, ingen Ære,
Ingen slig Fuldkommenhed
Kand der under Solen være,
At dend sig forsikret veed

*
– 338

For at gjøre syndefald!
Intet Embed', intet Kald
Er saa helligt, at det ikke
Dog kand faa en synde-prikke.

2.

Ingen gjøre sig de Tanker,
At hand ikke snuble kand,
Aff sit eget hiertes Anker
Skuffes mand i Syndens Vand!
Ingen sig formaste maa,
Om hand end i Dag kand staa,
Thi hand kand i Morgen falde,
Og sig ulyksalig kalde.

3.

Store Helgen ogsaa haver
Adams Kiød og Klæder paa,
Deres høye Himmel-Gaver
De i Leerkar bæere maa!
Kom og see hvor Peder faldt,
Der det om hans Troskab galdt,
JEsus da hans Løffter sauner,
De fløy bort som Røg og Auner.

4.

JEsus staar i stoor Vanære
Bunden, slagen, overspyt,
Skam og skiendsel maa hand bære,
Udaff Vold og Magt forknyt!
339 Peder glemmer dog hans Nød,
Frygter for at gaa i Død,
Og med Livets Fyrste sette
Livet, som hand før forjette.

5.

Hand ved Ilden, naar hand gyser,
Veed sig vel at giøre varm,
Men Guds Kierlighed dog fryser
I hans Hierte, Bryst og Barm,
Naar en Pige spørger ham
Om hand kiendte det Guds Lam,
Hand tre gange JEsus negter,
Ja med Meeneed sig forfegter.

6.

Hanen galder og forkynder
Nattens Gang, men Peder ey
Kiender Gang i sine Synder,
Hand er paa dend brede Vey,
Hand forbander sig og svær,
At ham JEsus fremmed er,
Og just i hans Synd og Laster
JEsus Øye paa ham kaster.

7.

Peder, est du da en Klippe,
Som Guds Kirke bygges paa?
Hvor kand du da saadan glippe,
Og i Storm ey bedre staa?

*
– 340

Ney! vor JEsus Klippen er,
Og hans Ord, som Alting bær,
Hand staar fast og aldrig rygges,
Paa hans Ord Guds Kirke bygges.

8.

Ingen Sorrhig og Ælende
Dig, O JEsu, hindre kand,
Du jo Øyet hen skal vende
Paa dend Usel faldne Mand,
Hand og merkte at Du saae
Alt hvad i hans Hierte laa,
Og hvad skyld der i ham findes,
Saa dit sande ord hand mindes.

9.

O min JEsu, naar jeg leder
Paa mit Hiertes skiulte Sti,
Og Samvittigheden meder
Paa de Torne der udi!
Da mit Hierte siger mig,
At jeg Tusind gange Dig
Haver skiendelig Fornegtet,
Og langt over Peder slegtet.

10.

Hand Dig negted Trende gange
Og Forsoer sin Hierte Gud,
Mine fald de er saa mange
Mod hvert Lovens Ord og Bud,
341 At de overløbe kand
Stiernes tal og Havets Vand,
Mund og Tunge, Hiert' og Øye
Sig fra Dig til Verden bøye.

11.

Vel kand jeg i Synden rende,
Som en modig Hest i striid,
Men at jeg mig om kand vende,
Det formaar ey ald min fliid!
Vend Dig derfor til mig saa
Med din Naade, at jeg maa
Aff dit Guddoms Øye skue
Krafften aff din Naade-lue.

12.

Peder faldt og blev opretted
Ved din Naades store Arm,
O min JEsu, det har letted
Syndestenen i min Barm!
Du vilt mig og ey Forsmaa
I hvor høyt min Synd gaar paa,
Vær med Trøstens Aand til stæde,
Lær mig kun, som hand at græde.
Th:Kingo.